

Bruxelles, den 7. maj 2026
(OR. en)

9061/26

SOC 244
EMPL 109
COH 79
COMPET 551
EDUC 151
ANTIDISCRIM 43
ENER 238

FØLGESKRIVELSE

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

modtaget: 6. maj 2026

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.: COM(2026) 538 final

Vedr.: MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET
om EU-strategien for bekæmpelse af fattigdom: håndtering og forebyggelse af fattigdom fra barndommen til alderdommen

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 538 final.

Bilag: COM(2026) 538 final

Bruxelles, den 6.5.2026
COM(2026) 538 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**om EU-strategien for bekæmpelse af fattigdom: håndtering og forebyggelse af fattigdom
fra barndommen til alderdommen**

{SWD(2026) 770 final} - {SWD(2026) 771 final}

At leve i værdighed er en grundlæggende rettighed, og EU har forpligtet sig til at respektere og beskytte den⁽¹⁾. Omkostningerne ved ikke at handle for at bekæmpe fattigdom er betydelige og mangesidede. Fattigdom **undergraver den sociale samhørighed, svækker demokratiet og hæmmer Europas økonomiske potentiale.** En stærkt konkurrencedygtig og innovativ økonomi, der fremmer vækst og skaber job af høj kvalitet, bidrager til at mindske fattigdommen. Den kraftigt stigende inflation som følge af virkningerne af geopolitisk uro og afhængigheden af fossile brændstoffer har påvirket og vil fortsat påvirke energiregningerne og priserne på basale varer, herunder fødevarer, og fører til mere nød og økonomisk usikkerhed i hele Europa. Selv om de mest sårbare rammes hårdest, risikerer mellemindkomsthusholdninger også at havne i en prekær situation, hvilket betyder, at både forebyggelse og beskyttelse er mere presserende end nogensinde før.

I dag er omkring hver femte europæer i risiko for fattigdom eller social udstødelse⁽²⁾. Det betyder, at 93 millioner mennesker ikke har råd til anstændige levevilkår. Det betyder også, at 19 millioner børn tager hul på livet med ringere forudsætninger. Nogle geografiske områder er særligt udsatte, idet 93 af de 243 EU-regioner havde andele af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse, der lå over EU-gennemsnittet.

EU har allerede forpligtet sig til et mål for 2030 om at reducere antallet af personer i risiko for fattigdom eller social udstødelse med mindst 15 millioner, herunder mindst 5 millioner børn⁽³⁾. Medlemsstaterne støtter denne ambition gennem nationale mål for reduktion af fattigdom. Der er gjort fremskridt på trods af de mange kriser, som EU har været igennem i de seneste år: I 2025 havde EU registreret et fald på 3,5 millioner sammenlignet med 2019, mens tallet for børn forblev stort set stabilt. Der er behov for en stærkere, vedvarende og mere koordineret indsats for at komme tættere på målet for 2030.

Kommissionen fremlægger ambitionen om at bidrage til at udrydde fattigdom i EU senest i 2050. Denne første EU-strategi for bekæmpelse af fattigdom af sin art fastlægger en helhedsorienteret tilgang til forebyggelse af og beskyttelse mod fattigdom og bidrager til gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder. Med udgangspunkt i det, der allerede gøres, og de politikker, der allerede er fastlagt, udstikker den vejen for yderligere fremskridt mod at reducere fattigdommen.

Strategien foreslår foranstaltninger på EU-plan til bekæmpelse af fattigdom, som er specifikke for hver aldersgruppe, idet den anerkender fattigdommens indvirkning gennem hele livet. Kernen i strategien er tilgangen med aktiv inklusion, som understreger betydningen af støtte til arbejdsmarkedsaktivisering for dem, der kan arbejde (herunder overgangen til job af høj kvalitet som det første og bedste redskab til at forebygge fattigdom), adgang til centrale varer og tjenesteydelser, der er afgørende for menneskers trivsel og integration i samfundet, samt tilstrækkelig indkomststøtte. I betragtning af udfordringens omfang skal der straks foretages bæredygtige investeringer for at opnå konkrete resultater med hensyn til at reducere fattigdommen.

(1) Se artikel 1 i [chartret om grundlæggende rettigheder](#) (2012/C 326/02) af 26. oktober 2012: "Den menneskelige værdighed er ukrænkelig. Den skal respekteres og beskyttes". Artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union: "[EU] bekæmper social udstødelse og forskelsbehandling og fremmer social retfærdighed og beskyttelse".

(2) I 2025 var 20,9 % af EU's befolkning AROPE (i risiko for fattigdom eller social udstødelse).

(3) Målet blev hilst velkommen af Det Europæiske Råd den 25. juni 2021.

Bekæmpelse af fattigdom er et fælles ansvar og kræver en koordineret indsats på alle niveauer. På EU-plan fastlægger vi med denne meddelelse den første EU-strategi for bekæmpelse af fattigdom. Dens succes kræver, at myndigheder på alle forvaltningsniveauer, dvs. på EU-plan og nationalt, regionalt og lokalt plan, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og den private sektor, deltager aktivt, samt at de personer, der selv lever i fattigdom, inddrages. Strategien udstikker også en ramme for et styrket samarbejde med andre EU-institutioner og relevante organisationer.

Strategien bygger på omfattende høringer⁽⁴⁾ og et analytisk grundlag, der er beskrevet nærmere i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene⁽⁵⁾, herunder en analyse af EU's tidligere indsats for at bekæmpe fattigdom⁽⁶⁾. **Kapitel 1** omhandler foranstaltninger til bekæmpelse af fattigdom gennem hele livet. **Kapitel 2** vurderer tværgående udfordringer og dimensioner, der kan forværre fattigdom. **Kapitel 3** skitserer mulighederne for at forbedre forvaltning, finansiering og overvågning på alle niveauer.

1. FORANSTALTNINGER TIL BEKÆMPELSE AF FATTIGDOM I ALLE ALDERSGRUPPER

Det er nødvendigt med målrettet opmærksomhed på alle generationer for at forebygge og bekæmpe fattigdom. Selv om hver generation har særlige behov og kræver målrettede tiltag for at forebygge og bekæmpe fattigdom, er en integreret tilgang, der kombinerer tilstrækkelige ressourcer med reel adgang til tjenesteydelser af høj kvalitet, afgørende i alle aldre. Bekæmpelse af børnefattigdom fremmer børns trivsel i dag og bidrager til at forebygge fattigdom senere i livet. Støtte til befolkningen i den erhvervsaktive alder, herunder gennem målrettede aktiveringsforanstaltninger, er også afgørende for at forebygge både børnefattigdom og fattigdom i alderdommen, og den demografiske aldring øger behovet for at støtte ældre.

Foranstaltninger til at bryde den negative sociale arv og styrke livsmulighederne

I gennemsnit er familier med børn, navnlig familier med enlige forsørgere, særligt udsat for fattigdom eller social udstødelse i EU. Børnefattigdom afspejler den økonomiske situation i den husstand, hvor barnet bor. Lav forældreindkomst er en væsentlig årsag til børnefattigdom og skyldes barrierer, der hæmmer forældrenes integration på arbejdsmarkedet og fattigdom blandt personer i beskæftigelse⁽⁷⁾, mens omkostningerne ved at have børn mærkes endnu stærkere i en situation med stigende bolig-, energi- og fødevarerpriser. Enlige forsørgere, og navnlig enlige mødre, har mere end dobbelt så stor risiko for fattigdom eller social udstødelse⁽⁸⁾. Det betyder, at et ud af fire børn i EU i dag er i risiko for fattigdom eller social udstødelse⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ Strategien bygger på en opfordring til indsendelse af bidrag og en offentlig høring, som løb fra 25. juli 2025 til 24. oktober 2025, samt talrige målrettede høringer.

⁽⁵⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Poverty in the EU – key trends and policies (SWD(2026) 770).

⁽⁶⁾ Dette blev understøttet af [gennemførelsesdialogen "Measures to combat poverty: the Council Recommendation on adequate minimum income ensuring active inclusion, and the Council Recommendation on the European Child Guarantee"](#), som blev afholdt den 24. februar 2026.

⁽⁷⁾ [European Employment and Social Outlook](#). Kvartalsoversigt fra januar 2026.

⁽⁸⁾ I 2024 var andelen af enlige mødre i risiko for fattigdom eller social udstødelse i EU 46,3 %.

⁽⁹⁾ Et ud af ti børn har ikke dagligt adgang til et måltid med kød, kylling, fisk eller et vegetarisk alternativ.

Bekæmpelse af børnefattigdom kræver bedre adgang til tilstrækkelige ressourcer for forældrene. For det første er det afgørende at støtte forældres adgang til job af høj kvalitet og at give sårbare familier tilstrækkelig indkomststøtte. For det andet spiller veludformede systemer for børne- og familieydelser en central rolle for at hjælpe familier med at dække omkostningerne ved at have børn. Ydelsernes indvirkning på fattigdom og udstødelse varierer imidlertid betydeligt mellem medlemsstaterne. Dette peger på behovet for at **forbedre deres udformning, dækning, tilstrækkelighed og udnyttelsesgrad.** **Koordineringen** mellem sociale beskyttelsessystemer, tjenester og ydelser skal også forbedres. For at imødekomme dette vil Kommissionen i 2027 vedtage en henstilling fra Kommissionen om at styrke effektiviteten og integrationen af børnerelaterede ydelsessystemer i bekæmpelsen af børnefattigdom med henblik på at forbedre koordineringen og styrke deres positive virkning i barnets bedste interesse. Det synes vigtigt i en situation med begrænsede offentlige midler at overveje og, hvor det er nødvendigt, forbedre fordelingen af sociale og andre offentlige udgifter mellem aldersgrupper for at reducere børnefattigdom og fremme retfærdighed mellem generationerne.

Børn i risiko for fattigdom bør hurtigst muligt beskyttes mod fattigdom og have adgang til de tjenester, de har behov for. Førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet, skolegang, fritidsaktiviteter, herunder sport og kultur, skolemåltider og sund ernæring, sundhedspleje og bolig er blandt de centrale tjenester, der kan bidrage til at modvirke ulemper og fremme lige muligheder for sårbare børn, så de kan komme ud af fattigdom. På grundlag af vurderingen af den igangværende gennemførelse af den europæiske børnegaranti samt af de nye udfordringer, som børn i nød står over for, bebuder Kommissionen i meddelelsen "Hvordan man bryder børnefattigdommens onde cirkel – styrkelse af den europæiske børnegaranti" foranstaltninger til at forbedre den samlede adgang til alle de tjenester, som børn har brug for, for at kunne realisere deres fulde potentiale i livet.

Støtte til unges trivsel

I dag står unge i EU over for en betydeligt højere risiko for fattigdom eller social udstødelse. I 2025 var 24 % af unge under 29 år i risiko for fattigdom og social udstødelse, hvilket er 3 procentpoint højere end for den samlede befolkning. Dette skyldes i høj grad ungdomsarbejdsløshed, tidligt skolefrafald og manglende engagement i uddannelse eller arbejdsmarkedet.

De centrale udfordringer for sårbare unge vedrører navnlig deres overgang mellem uddannelse og beskæftigelse samt adgang til centrale tjenester. Unge møder stadig mere komplekse udfordringer på et arbejdsmarked i hastig forandring, bl.a. flere korte kontrakter og ulønnede praktikophold. Ungdomsgarantien⁽¹⁰⁾ har til formål at sikre, at alle unge under 29 år modtager et tilbud af god kvalitet om beskæftigelse, videreuddannelse, en læreplads eller et praktikophold senest fire måneder efter, at de er blevet arbejdsløse eller har forladt det formelle uddannelsessystem. Siden den blev oprettet i 2013, har den hjulpet mere end 63 millioner unge europæere.

Fremadrettet vil Kommissionen samarbejde med medlemsstaterne om at styrke gennemførelsen af ungdomsgarantien, navnlig ved at intensivere opsøgende arbejde

⁽¹⁰⁾ Rådets henstilling 2020/C 372/01 af 30. oktober 2020 om [en bro til job – styrkelse af ungdomsgarantien og erstatning af Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti.](#)

over for unge med behov for støtte, især i områder med høj arbejdsløshed. I den forbindelse er det vigtigt at etablere og støtte **passende, sikre og inkluderende lokale tilbud uden for skoletiden**, som kan fungere som knudepunkter, der giver unge helhedsorienteret og koordineret rådgivning og mentorstøtte, og samtidig sikrer en integreret tilgang og stærkere forbindelser til andre tjenester.

Desuden er det for at bryde videreførelsen af fattigdom og dårlige kår afgørende **at støtte børn i nød i overgangen til at blive selvstændige unge**. Meddelelsen "Hvordan man bryder børnefattigdommens onde cirkel – styrkelse af den europæiske børnegaranti" understøtter dette ved at foreslå foranstaltninger, der skal bygge bro mellem den europæiske børnegaranti og ungdomsgarantien. Kommissionen vil senest i 2027 udarbejde en **værktøjskasse til at skabe sammenhæng og styrke koordineringen mellem børnegarantien og ungdomsgarantien**, herunder med vægt på en individualiseret tilgang og på at sikre stærkere forbindelser til andre tjenester, navnlig dem, der er omfattet af den europæiske børnegaranti.

Afhjælpning af fattigdom blandt personer i den erhvervsaktive alder

Det er dokumenteret, at et job af høj kvalitet er den bedste beskyttelse mod fattigdom for dem, der kan arbejde. Det er mere end blot en indtægtskilde. Det giver mennesker en følelse af værdighed og formål samt et socialt netværk og en følelse af at høre til i et bredere fællesskab. I dag står mange mennesker over for fattigdom eller risikerer at havne i fattigdom, fordi de er udelukket fra arbejdsmarkedet: I 2025 var 66 % af de arbejdsløse og 44 % af personerne uden for arbejdsmarkedet i risiko for fattigdom eller social udstødelse. Kvinder møder særlige barrierer, og der er 6,7 millioner flere kvinder end mænd i risiko for fattigdom i EU⁽¹⁾. Forældre med omsorgsforpligtelser har ofte ikke adgang eller råd til førskoleundervisning og børnepasning af høj kvalitet. Dette medfører lavere beskæftigelsesfrekvenser for kvinder, hvilket afspejles i en gennemsnitlig forskel på 10 procentpoint i forhold til mænd.

Støtte til integration på arbejdsmarkedet for dem, der kan arbejde, kræver målrettede og effektive aktiveringsforanstaltninger, navnlig for langtidsledige, inaktive og personer, der står over for særlige barrierer. Det er afgørende, at støtteforanstaltninger fremmer den enkeltes selvforsørgelse og sikrer den rette balance mellem indkomststøtte, aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, arbejdsincitament og gensidige forpligtelser. At hjælpe de mest sårbare med at tilegne sig færdigheder, forbedre deres beskæftigelsesegnethed og dermed øge deres chancer for at finde varig beskæftigelse af høj kvalitet kræver en individualiseret tilgang, herunder jobsøgningshjælp, rådgivning og vejledning, uddannelse og jobtræning⁽²⁾. Samtidig er støtte til aktivering afgørende for at fremme potentielle uudnyttede talenter i Europa og bidrager til økonomisk vækst, konkurrenceevne og udvikling af lokalsamfund.

Derfor vil Kommissionen i overensstemmelse med artikel 154, stk. 2, i TEUF i anden halvdel af 2026 iværksætte **den første fase af høringen af de europæiske arbejdsmarkedsparter for at indhente deres synspunkter om den mulige retning for en indsats på EU-plan til støtte for aktivering af personer, der er udelukket fra arbejdsmarkedet, og ligestilling mellem kvinder og mænd med hensyn til muligheder**

⁽¹⁾ Ifølge [Eurostat-data](#) er 43 millioner mænd og næsten 50 millioner kvinder i EU i risiko for fattigdom eller social udstødelse i 2025.

⁽²⁾ Rådets henstilling 2016/C 67/01 af 15. februar 2016 [om integration af langtidsledige på arbejdsmarkedet](#).

på arbejdsmarkedet. Initiativet vil tage sigte på at støtte identifikation af og en opsøgende indsats over for personer, der er udelukket fra arbejdsmarkedet, samt etablering af individualiserede forløb hen imod integration på arbejdsmarkedet under inddragelse af alle relevante myndigheder og styrkelse af deres samarbejde. Herved vil det bidrage til at afhjælpe barrierer for overgangen til arbejdsmarkedet og til at forbedre anvendelsen af støttetilbud.

Kommissionen vil fortsat støtte socialøkonomien og mikrofinansiering, som spiller en særlig rolle med hensyn til at skabe muligheder for arbejde og selvstændig beskæftigelse for personer, der lever i fattigdom. Dette vil omfatte en vurdering af den rolle, som offentlig finansiel støtte spiller for at muliggøre etablering og udvikling af aktører i den sociale økonomi⁽¹³⁾. Desuden kræver bestemte grupper en særlig indsats, da de står over for særlige barrierer for at komme ind på arbejdsmarkedet. Dette gælder f.eks. tredjelandstatsborgere⁽¹⁴⁾ og personer med handicap, som vil blive støttet gennem en styrket beskæftigelsespakke for personer med handicap i overensstemmelse med meddelelsen om forbedring af strategien for rettigheder for personer med handicap frem til 2030.

Et job kan imidlertid kun beskytte mod fattigdom, hvis det sikrer en tilstrækkelig indkomst til at dække leveomkostningerne. På trods af mindre forbedringer i løbet af det seneste årti er omkring 8,3 % af alle personer i arbejde i EU stadig i risiko for fattigdom. Personer i deltidsbeskæftigelse eller på tidsbegrænsede kontrakter har dobbelt så høj risiko for fattigdom (henholdsvis 12,9 % og 13,4 %) som personer i fuldtidsbeskæftigelse eller med faste job (henholdsvis 6,9 % og 5,2 %).

Bekæmpelse af fattigdom blandt personer i beskæftigelse kræver fremme af kvalitetsjob og bekæmpelse af ufrivillig lav arbejdsintensitet bl.a. ved at fjerne barrierer såsom manglen på overkommelige pasnings- og plejeordninger og sikre adgang til tjenester og indkomststøtte, hvor det er relevant. Det kræver også bekæmpelse af sort arbejde gennem formalisering af incitamenter sideløbende med håndhævelse. En stærkt konkurrencedygtig og innovativ økonomi med passende og gennemsigtige lønninger understøttet af kollektive forhandlinger, trygge ansættelseskontrakter, uddannelsesmuligheder, passende social beskyttelse⁽¹⁵⁾ samt politikker, der hjælper med at forene arbejdsliv og familieliv, baner vejen for job af høj kvalitet⁽¹⁶⁾. Medlemsstaternes udformning af de sociale ydelser og arbejdsbetingede ydelser har også indvirkning på fattigdom blandt personer i beskæftigelse, navnlig for personer, der er på vej mod fuldtidsbeskæftigelse og stabile job. Passende mindstelønninger bør fastsættes på et niveau, der er tilstrækkeligt til at beskytte personer i

⁽¹³⁾ Midtvejsevaluering af handlingsplanen for den sociale økonomi, Rådets henstilling om udvikling af rammebetingelser for den sociale økonomi. Fremover vil Kommissionen revidere den europæiske adfærdskodeks for ydelse af mikrokredit, således at mikrofinansiering fortsat opfylder behovene hos underrepræsenterede iværksættere og personer i sårbare situationer, og vil i foråret 2026 under EaSI-delen af ESF+ offentliggøre en indkaldelse af forslag med henblik på at støtte underrepræsenterede grupper inden for iværksætteri, herunder de mest sårbare, i at etablere virksomhed.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens meddelelse COM(2020) 758 final af 24. november 2020 [om handlingsplanen om integration og inklusion 2021-2027](#) og Kommissionens meddelelse COM(2026) 45 final af 29. januar 2026 [om den europæiske strategi for asylforvaltning og migrationsstyring](#).

⁽¹⁵⁾ Rådets henstilling 2019/C 387/01 af 8. november 2019 [om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige](#).

⁽¹⁶⁾ Kommissionens meddelelse COM(2025) 944 final af 4. december 2025 [om planen for kvalitetsjob](#).

fuldtidsarbejde mod fattigdom, i overensstemmelse med direktivet om passende mindstelønninger.

I 2027 vil Kommissionen fremsætte en **henstilling med evidensbaseret politisk vejledning og bedste praksis til forebyggelse og bekæmpelse af fattigdom blandt personer i beskæftigelse**. Vejledningen vil blive udviklet i tæt samarbejde med medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter. Den vil skitsere de vigtigste årsager til fattigdom blandt personer i beskæftigelse og redegøre for bedste praksis, der kan støtte overgangen til højere arbejdsintensitet (og dermed højere indkomster) og sikre, at skatte- og ydelsessystemerne konsekvent er afstemt, således at flere arbejdstimer omsættes til højere indkomster. Den vil blive fulgt op af særlige strukturerede drøftelser med alle relevante aktører, herunder arbejdsmarkedets parter og nationale myndigheder. Sideløbende hermed vil Kommissionen styrke håndhævelsen for at sikre fuldstændig gennemførelse af direktivet om passende mindstelønninger⁽¹⁷⁾. I 2026 vil en rapport om direktivet give et overblik over den aktuelle status. Kommissionen vil styrke sin indsats gennem udvekslinger af gensidig læring og ved at føre tæt overvågning inden for rammerne af Beskæftigelsesudvalget (EMCO) og Udvalget for Social Beskyttelse (SPC).

Det er afgørende at sikre den nødvendige støtte til et værdigt liv for dem, der ikke kan arbejde, enten af strukturelle årsager eller fordi de aktuelt står over for særlige barrierer⁽¹⁸⁾. Selv om alle medlemsstater har mindsteindkomstordninger, som også understøtter adgang til tjenester og inklusion på arbejdsmarkedet, varierer støttens tilstrækkelighed og dækning betydeligt. En væsentlig udfordring i denne henseende er også den lave udnyttelse af støtten, som varierer fra 20 % til 50 % på tværs af medlemsstaterne, hvilket i høj grad undergraver den offentlige politiks effektivitet. I begyndelsen af 2027 vil Kommissionen offentliggøre et **kompedium over bedste praksis til at afhjælpe manglende udnyttelse af indkomststøtte**. Dette vil omfatte de forskellige årsager til manglende udnyttelse, herunder mangel på oplysninger og administrativ kompleksitet, og tjene som grundlag for et mere struktureret samarbejde om dette emne i Udvalget for Social Beskyttelse⁽¹⁹⁾ og dets arbejdsgruppe om mindsteindkomst (MINET)⁽²⁰⁾.

Bekæmpelse og forebyggelse af fattigdom i alderdommen

I 2025 var næsten hver femte person på 65 år eller derover i EU i risiko for fattigdom eller social udstødelse (18,8 %). Andelen er langt højere for kvinder (21,2 %) end for mænd (15,8 %). Denne kønsforskel hænger ofte sammen med gennemsnitligt lavere pensioner for kvinder som følge af forskelle i beskæftigelse og løn samt afbrydelser af deres karriere på grund af flere omsorgsforpligtelser i løbet af arbejdslivet. En højere forekomst af handicap og behov for langtidspleje i alderdommen bidrager også yderligere til fattigdom i alderdommen. Desuden kan alderdommen også medføre udfordringer i forbindelse med et øget behov for sundhedsydelser og langtidspleje samt en øget risiko for social isolation og ensomhed, hvilket yderligere kan forværres af digital eksklusion.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2041 af 19. oktober 2022 [om passende mindstelønninger i Den Europæiske Union](#).

⁽¹⁸⁾ Rådets henstilling 2023/C 41/01 af 30. januar 2023 [om en tilstrækkelig mindsteindkomst, som sikrer aktiv inklusion](#).

⁽¹⁹⁾ [Social Protection Committee – Employment, Social Affairs and Inclusion](#).

⁽²⁰⁾ [Minimum Income Network \(MINET\) working group – Employment, Social Affairs and Inclusion](#).

Bekæmpelse og forebyggelse af fattigdom og social udstødelse i alderdommen kræver koordinerede tiltag med hensyn til pensionernes tilstrækkelighed, arbejdsmarkedsdeltagelse og social beskyttelse samt effektiv adgang til plejeydelser af høj kvalitet og målrettede indsatser for social inklusion. Målrettede incitament og rammevilkår, der, hvor det er hensigtsmæssigt, gør det muligt at have et længere arbejdsliv, tilstrækkelige pensioner, alderssydelser⁽²¹⁾ og supplerende pensionsopsparing, som understøtter pensionssystemernes kapacitet, forhindrer, at personer ender i fattigdom i alderdommen. I den forbindelse spiller bedre viden om pensioner og større gennemsigtighed på pensionsområdet også en rolle med hensyn til at øge pensionsindkomsten⁽²²⁾. Kommissionen opfordrer til, at der over tid opbygges et pensionssystem med flere søjler, som skal sikre en tilstrækkelig indkomst i alderdommen.

I 2027 offentliggør Kommissionen og Udvalget for Social Beskyttelse en **fælles rapport om tilstrækkelig social beskyttelse i alderdommen**, hvori der afdækkes mangler med hensyn til pensionernes tilstrækkelighed og dækningen af langtidspleje i medlemsstaterne, og en **ekspert rapport, der kortlægger og gennemgår nationale mekanismer til beskyttelse af ældre mod fattigdom**. Begge vil støtte beslutningstagerne i at gennemføre reformer, der styrker pensionssystemerne, sikrer deres langsigtede tilstrækkelighed og imødegår fattigdom i alderdommen. På grundlag heraf vil Kommissionen afholde en **udveksling på højt plan om integrerede politikker for en værdig alderdom** med medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter, interessenter og eksperter.

Tiltag til at sikre, at fattigdom ikke videreføres gennem livet på tværs af aldersgrupper

Hvert år lykkedes det for omkring en tredjedel af de personer, der er i risiko for fattigdom, at komme ud af fattigdom, men de bliver erstattet af nye kohorter⁽²³⁾. Disse bevægelser ind i og ud af fattigdom udløses normalt af ændringer i beskæftigelse og indkomst (f.eks. at man siger op eller begynder i et nyt job eller øger eller reducerer arbejdstiden), men også af ændringer i husstandens sammensætning (f.eks. at man får et barn eller går fra sin partner) og af krisers bredere virkninger.

Overgange mellem livsstadier, fra barndom til ungdom, fra ungdom til den erhvervsaktive alder og fra den erhvervsaktive alder til pensionering, er kritiske tidspunkter, hvor risikoen for at havne i usikre situationer kan blive reel. Eksempelvis står unge, der flytter hjemmefra, ofte over for vigtige milepæle i livet, såsom at træde ind på arbejdsmarkedet, ofte i usikre job, eller at stifte familie, samtidig med at de har svært ved at få adgang til boliger til overkommelige priser. Dette er særligt udtalt for personer, der forlader alternativ pleje (institutionel eller døgnbaseret pleje), og som har en højere

(21) Mekanismer såsom minimumspensioner og ydelser ved alderdom, efterladtepensioner, invaliditetsydelser, ordninger for deling af pensionsrettigheder og pensionsrettigheder for omsorgsperioder.

(22) Kommissionens meddelelse COM(2025) 124 final af 19. marts 2025 om [strategien for opsparings- og investeringsunionen](#), Kommissionens meddelelse COM(2025) 839 final af 20. november 2025 om [forøgelse af kapaciteten i EU-sektoren for supplerende pensioner til at øge pensionsindkomsten og levere langsigtet kapital til EU-økonomien](#) og Kommissionens henstilling (EU) 2025/2384 af 27. november 2025 [om pensionsspørgningssystemer, værktøjer til overvågning af pensionssystemer og automatisk tilmelding](#).

(23) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Poverty in the EU – key trends and policies (SWD(2026) 770).

risiko for at havne i fattigdom eller endda hjemløshed⁽²⁴⁾. På samme måde kan overgangen fra den erhvervsaktive alder til pensionering være forbundet med en øget risiko for fattigdom, hvis den ikke forberedes ordentligt. Det er afgørende for at forebygge fattigdom i alderdommen at sikre et længere arbejdsliv for dem, der kan og ønsker at fortsætte med at arbejde, og at støtte aktiv og sund aldring. Dette bør ledsages af politikker, der fremmer positive incitamenter og større fleksibilitet i overgangen til pensionering, samtidig med at de afspejler de mange forskellige arbejdsliv og fremmer tidlig deltagelse i supplerende pensionsordninger.

Mere generelt skal alle politikker udformes således, at mennesker ikke oplever en ophobning af ulemper i løbet af deres liv. Det er baggrunden for strategien for retfærdighed mellem generationerne⁽²⁵⁾ og den kommende køreplan for lang levetid, som vil kortlægge aldersspecifikke politikområder for alle aldersgrupper med henblik på at afdække strategiske muligheder for aktivt at forme længere og sundere liv og økonomisk tryghed.

2. FORANSTALTNINGER TIL HÅNDTERING AF HORIZONTALT UDFORDRINGER, DER FORVÆRRER FATTIGDOMMEN

For yderligere at forebygge og bekæmpe fattigdom er det afgørende at tackle horisontale udfordringer, som kan påvirke alle generationer samtidig. Dette omfatter forskelsbehandling og stigmatisering, vanskeligheder med at få råd til at dække basale behov såsom fødevarer, energi, en bolig og andre basale varer samt manglende adgang til kvalitetstjenester.

Bekæmpelse af forskelsbehandling og stigmatisering

Fordomme og stigmatisering kan stille specifikke befolkningsgrupper ringere fra begyndelsen, mens kvinder og visse grupper er mere udsatte for fattigdom og social udstødelse. Kvinder er mere tilbøjelige til at opleve fattigdom, bl.a. fordi de har færre jobmuligheder, lavere beskæftigelsesfrekvenser, afbrydelser i arbejdslivet og ulønnet omsorgsarbejde⁽²⁶⁾. Fordomme og stigmatisering rammer også personer med handicap (29 % er i risiko for fattigdom og social udstødelse), personer født uden for EU (39 %), personer med racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund, navnlig romaer (70 % er i risiko for fattigdom), og LGBTIQ+-personer (38 % har meget svært ved at få pengene til at slå til).

Alle disse faktorer kan begrænse adgangen til beskæftigelse, uddannelse, bolig, omsorgsrelaterede tjenester og andre tjenester, samtidig med at de undergraver den sociale tillid, den personlige sikkerhed og deltagelsen i samfundet. Kommissionen har udarbejdet strategier med henblik på at fremme ligestilling mellem kønnene og bekæmpe forskelsbehandling af personer med handicap, personer, der er berørt af racisme, romaer

⁽²⁴⁾ Ifølge [UNICEF](#) bor hundredtusinder af børn i EU i døgninstitutioner, og børn med handicap er overrepræsenteret. Virkningerne af institutionsanbringelse er alvorlige og kan vare hele livet.

⁽²⁵⁾ Kommissionens meddelelse COM(2026) 110 final af 5. marts 2026 [om strategien for retfærdighed mellem generationerne](#).

⁽²⁶⁾ I [strategien for ligestilling mellem kønnene 2026-2030](#) understreges det, at Kommissionen vil undersøge, undersøge måder, hvorpå der kan tages hensyn til de arbejdsmarkedsresultater og relevante elementer i pensionssystemet, der driver den kønsbestemte forskel i pension, samt kortlægge og fremme bedste praksis vedrørende afhjælpning af forskellen.

og LGBTIQ+-personer, i forbindelse med En Union med lige muligheder⁽²⁷⁾. Kommissionen vil fortsat samarbejde med medlemsstaterne og andre interessenter om at udvikle tiltag mod fattigdom målrettet specifikke grupper. Navnlig opfordrer EU's strategiske ramme for romaers ligestilling, inklusion og deltagelse til, at fattigdomskløften mellem romaer og den samlede befolkning reduceres med mindst halvdelen senest i 2030.

Ud over de ovenfor anførte grupper stigmatiseres eller forskelsbehandles personer, der oplever fattigdom, også ofte på grund af deres socioøkonomiske baggrund⁽²⁸⁾. Som grundlag for det videre arbejde vil Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) udarbejde en komparativ retlig analyse af socioøkonomisk status som grund til forskelsbehandling i EU-medlemsstaternes retlige og reguleringsmæssige rammer og fremlægge data om den betydelige indvirkning, som fattigdom og socioøkonomiske ulemper har på forskelsbehandling.

Sikring af dækning af basale behov i en situation med stigende leveomkostninger

I hele EU presser de stigende leveomkostninger flere mennesker ud i fattigdom, forværrer den svære situation for dem, der allerede kæmper, og øger den økonomiske sårbarhed for mellemindkomsthusholdninger. Leveomkostningerne er en af de største bekymringer for borgerne i EU, idet 88 % er bekymrede over de daglige leveomkostninger og deres indvirkning på deres husholdnings fremtid⁽²⁹⁾. Dette er en alvorlig bekymring for mennesker, der allerede i dag oplever fattigdom, og det bringer samtidig middelklassen i risiko for at havne i økonomisk sårbarhed og nød. Prisoverkommeligheden af sunde og bæredygtige fødevarer er en vigtigt problemstilling, som bør overvåges og håndteres⁽³⁰⁾. I takt med stigende fødevarerpriser bliver en stadig større gruppe mennesker afhængige af støtte fra myndigheder eller organisationer for at få adgang til fødevarer eller af støtte fra fødevarerbanker⁽³¹⁾.

Bekæmpelse af energi- og transportfattigdom bør fortsat være en prioritet i den nuværende geopolitiske uro, da stigninger i energi- og transportpriser rammer sårbare husholdninger endnu hårdere, fordi de bruger en større del af deres indkomst på energi. Som bebudet i meddelelsen om AccelerateEU, der blev vedtaget i april 2026, vil Kommissionen koordinere indsatsen for at beskytte borgerne, navnlig sårbare forbrugere, mod energiprischok, bl.a. gennem nødforanstaltninger, beskyttelse mod afbrydelser,

⁽²⁷⁾ Kommissionens meddelelse COM(2026) 113 final af 5. marts 2026 [om strategien for ligestilling mellem mænd og kvinder 2026-2030](#), Kommissionens meddelelse COM(2021) 101 final af 3. marts 2021 [om strategien for rettigheder for personer med handicap 2021-2030](#) og meddelelsen om "Forbedring af strategien for rettigheder for personer med handicap frem til 2030", [EU's strategiske ramme for romaers ligestilling, inklusion og deltagelse 2020-2030](#), Kommissionens meddelelse COM(2026) 12 final af 20. januar 2026 [om strategien mod racisme 2026-2030](#), Kommissionens meddelelse COM(2025) 725 final af 8. oktober 2025 [om strategien for ligestilling af LGBTIQ+-personer 2026-2030](#), Kommissionens meddelelse COM(2021) 142 final af 24. marts 2021 [om EU-strategien om barnets rettigheder](#).

⁽²⁸⁾ An analysis of the introduction of socio-economic status as a discrimination ground, Tomas Kadar, Equality and Rights Alliance.

⁽²⁹⁾ [Eurobarometerundersøgelsen "Investing in Fairness" fra 2025](#).

⁽³⁰⁾ Kommissionen overvåger tilgængeligheden og prisoverkommeligheden af fødevarer i EU gennem EU-Observationscentret for Landbrugsfødevarer og vil fremme udveksling af god praksis vedrørende fødevarerfattigdom og adgang til sund kost i medlemsstaterne. Den fælles landbrugspolitik spiller en central rolle med hensyn til at sikre fødevarertilgængelighed i EU og bidrager til sunde og bæredygtige fødevarer.

⁽³¹⁾ EU støtter adgangen til grundlæggende materiel bistand og navnlig til fødevarer (ESF+).

sociale leasingordninger og andre foranstaltninger til at fremskynde energibesparelser og ren energi. Kommissionen vil også styrke sin indsats mod energifattigdom ved senere i 2026 at ajourføre Kommissionens henstilling fra 2023 om energifattigdom⁽³²⁾. For lavindkomsthusholdninger kan en mere cirkulær økonomi mindske presset fra de stigende leveomkostninger ved at forlænge produkters levetid og reparationsmuligheder og udvide adgangen til økonomisk overkommelige markeder for brugte varer og reparationstjenester⁽³³⁾.

I en situation med stigende leveomkostninger er det afgørende at fremskynde indsatsen for at forbedre forbrugerbeskyttelsen, den finansielle forståelse og adgangen til finansielle tjenesteydelser. Forbrugerne, og navnlig sårbare forbrugere, bør også beskyttes i den digitale verden. Den kommende retsakt om digital retfærdighed vil i væsentlig grad bidrage til at sikre denne beskyttelse. Finansiell forståelse spiller en vigtig rolle allerede fra en tidlig alder, da den kan styrke folks evne til at forstå grundlæggende begreber, så de på et mere oplyst grundlag kan forbruge, spare op og investere gennem hele livet⁽³⁴⁾. Finansiell forståelse kan også bidrage til at undgå overgældsætning, som kan forværres som følge af stigende gældsomkostninger, faldende indkomster, højere leveomkostninger og øget afhængighed af kredit⁽³⁵⁾. Det er også afgørende at lette adgangen til finansielle tjenesteydelser ved at sikre, at alle forbrugere har ret til at åbne og bruge en betalingskonto med basale funktioner overalt i EU⁽³⁶⁾ samt ved at forbedre adgangen til kontanter⁽³⁷⁾.

Boligpriserne udgør en særlig udfordring for personer, der lever i eller er i risiko for fattigdom. Adgang til økonomisk overkommelige, varige boliger af høj kvalitet er en afgørende forudsætning for integration i samfundet og på arbejdsmarkedet⁽³⁸⁾. Selv om

⁽³²⁾ Kommissionen vil også fortsætte gennemførelsen af energipakken for borgerne, der blev vedtaget i marts 2026, og som omfatter fremtidige tiltag for at styrke beskyttelsen mod afbrydelser og forvalte det europæiske rådgivningscenter for energifattigdom. Med [Kommissionens henstilling fra 2025 om transportfattigdom](#) og knudepunktet for transportfattigdom støtter Kommissionen medlemsstaterne i at håndtere transportfattigdom. Dette er også et mål for Den Sociale Klimafond.

⁽³³⁾ Retsakten om cirkulær økonomi, som Kommissionen vil vedtage i 2026, vil tage fat på flaskehalse, der hæmmer den cirkulære omstilling i flere centrale værdikæder, såsom tekstiler, byggeri og plast.

⁽³⁴⁾ Kommissionens meddelelse COM(2025) 681 final af 30. september 2025 [om en EU-strategi for finansiell forståelse](#).

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2225 af 18. oktober 2023 [om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF](#) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 [om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning \(EU\) nr. 1093/2010](#).

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2225 af 30. oktober 2023 [om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af direktiv 2008/48/EF](#) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 [om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner](#).

⁽³⁷⁾ Kommissionens forslag COM(2023) 366 final af 28. juni 2023 [om betalingstjenester og elektroniske pengetjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 98/26/EF og om ophævelse af direktiv \(EU\) 2015/2366 og 2009/110/EF](#) og Kommissionens forslag COM(2023) 364 final til en forordning [om eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel](#).

⁽³⁸⁾ [Den europæiske plan for økonomisk overkommelige boliger fra 2025](#) støtter medlemsstater, regioner og byer i at tackle boligkrisen. Den opfordrer til et særligt fokus på at støtte de hårdest ramte, navnlig unge og hjemløse personer. I den forbindelse sigter den paneuropæiske investeringsplatform for økonomisk overkommelige og varige boliger og den europæiske boligalliance mod at skabe en tværsektoriell ramme, der involverer flere forvaltningsniveauer, for at udvikle samarbejdet og mobilisere yderligere finansiering til sociale boliger og økonomisk overkommelige boliger, også til gavn for de mest sårbare.

personer med boligproblemer i højere grad risikerer at ende i fattigdom, er 31,1 % af lavindkomsthusholdningerne tynget af høje boligudgifter, og ca. 5 % af personer på 16 år eller derover oplyser, at de på et tidspunkt i deres liv har oplevet boligproblemer⁽³⁹⁾. Omkring 1 million personer i EU oplever hjemløshed, som er den mest ekstreme form for fattigdom og social udstødelse⁽⁴⁰⁾. **Sammen med denne strategi fremsætter Kommissionen et forslag til Rådets henstilling om bekæmpelse af udelukkelse fra boligmarkedet**, der har til formål at lette udformningen og gennemførelsen af nationale strategiske rammer, der bygger på personcentrerede, boligorienterede og integrerede politikker, til støtte for personer i usikre boligsituationer og til at forebygge og bekæmpe hjemløshed.

Sikring af adgang til tjenester for mennesker i nød

Sociale tjenester spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre den nødvendige grundlæggende velfærd og støtte til dem, der allerede lever i fattigdom, og til at forhindre, at andre bliver ramt af fattigdom. Tjenester til fremme af social inklusion, såsom socialt arbejde, rådgivning, psykologisk støtte og rehabilitering, er særlig vigtige. Tjenester til fremme af social inklusion spiller også en vigtig rolle med hensyn til at guide brugerne hen imod de tjenester, de har behov for (såsom uddannelse, pleje og sundhedsydelser), og for at lette deres adgang til såkaldte basale tjenester (energi, transport, digital kommunikation, vandforsyning og sanitet samt finansielle tjenester) ved at informere dem om de relevante gældende ordninger (f.eks. energitilskud). For at disse bestræbelser kan være effektive, kræver det et styrket samarbejde mellem forvaltningerne, herunder med hensyn til digital infrastruktur. Endvidere er det en særlig udfordring at sikre, at tjenester er tilgængelige i hele territoriet, herunder i landdistrikter og regionerne i den yderste periferi. De nationale gennemsnit skjuler betydelige territoriale forskelle, og der findes fattigdomslommer i både byområder og landdistrikter. Et af målene for den kommende strategi om "retten til at forblive", der skal gøre områder mere attraktive, vil være at lette adgangen til tjenester i hele EU.

At forbedre adgangen til tjenester betyder bedre kvalitet, større tilgængelighed, bedre adgang og større prisoverkommelighed. Kommissionen vil samarbejde med Udvalget for Social Beskyttelse om at **ajourføre den frivillige europæiske kvalitetsramme for sociale tjenester fra 2010**, som fokuserer på at forbedre leveringen af tjenester (ved at udstikke retningslinjer for, hvordan kvalitetsstandarder for sociale tjenester fastsættes, overvåges og evalueres). Her vil der også blive taget fat på administrativ kompleksitet, stigmatisering, digital udstødelse og proceduremæssige barrierer. Kommissionen vil også **ajourføre sin rapport fra 2023 om adgang til basale tjenester**.

Hindringer for adgangen til tjenester kan forværre og fastholde fattigdom, navnlig når personer med akutte behov ikke kan få hurtig og effektiv støtte, når behovet

Nyt europæisk Bauhaus støtter økonomisk overkommelige, varige boliger af høj kvalitet ved at opskalere finansieringen og udvikle og udbrede nye løsninger for mere inkluderende, retfærdige og tilgængelige kvarterer samt lokalsamfundsdrivne løsninger for økonomisk overkommelige boliger.

⁽³⁹⁾ Boligproblemer defineres som situationer, hvor en person ikke havde sin egen bolig (hverken ejet eller lejet) og var tvunget til at bo hos venner eller familie, benytte nød- eller midlertidig indkvartering, bo et sted, der ikke var beregnet til permanent beboelse, eller sove i det offentlige rum.

⁽⁴⁰⁾ [Lissabonerklæringen fra 2021 om den europæiske platform for bekæmpelse af hjemløshed](#) fastlægger kollektive tiltag for at arbejde hen imod målet om at bringe hjemløshed til ophør senest i 2030.

opstår. Der er behov for bedre dækning, bedre integration og samarbejde mellem tjenesterne samt en stærkere sammenhæng mellem den støtte, der er til rådighed, og de faktiske behov hos dem, som den er tiltænkt. **I 2027 vil Kommissionen fremsætte et forslag til en henstilling fra Rådet om lettere og integreret adgang til tjenester.** Det vil fremhæve den rolle, som tjenester til fremme af social inklusion spiller, støtte et fælles kontaktpunkt i hele territoriet og lette tilvejebringelsen af integreret støtte. Det vil sigte mod at styrke deres opsøgende indsats og nærhed til modtagerne samt anvendelsen af en hurtig vurdering af brugerens behov efterfulgt af en integreret støtteplan. Det vil også støtte metoder, der omfatter peerstøtte blandt personer, der lever i fattigdom, og anerkende deres førstehåndserfaring og viden som værdifulde ressourcer til at lette adgangen til tjenester.

Uddannelse spiller en central rolle i bekæmpelsen og forebyggelsen af fattigdom gennem hele livet. Adgang til kvalitetsuddannelse kan hjælpe personer ud af fattigdom eller social udstødelse ved at give dem de færdigheder, der er nødvendige for at finde et job af høj kvalitet og deltage aktivt i samfundet. Uddannelse kan bryde den negative sociale arv i alle livets faser – fra den tidlige barndom til voksende uddannelse og omskoling. Elevernes socioøkonomiske baggrund er imidlertid fortsat den mest vedvarende drivkraft bag uddannelsesmæssig ulighed i Europa. Systematisk underfinansiering i dårligt stillede områder fører til mangel på lærere, større personaleudskiftning og færre erfarne undervisere, hvilket resulterer i mindre individualiseret støtte, og det er netop disse ting, som dårligt stillede børn, som ikke kan trække på kompenserende ressourcer i hjemmet, skal bruge. Senere i 2026 vil Kommissionen vedtage en **uddannelsespakke, som vil omfatte en ordning for støtte til grundlæggende færdigheder**, der skal understøtte effektive indsatser på skoleniveau med henblik på at hjælpe alle børn og unge, herunder dem fra dårligt stillede miljøer, til at opnå et tilstrækkeligt niveau af grundlæggende færdigheder ved afslutningen af den obligatoriske skolegang og reducere tidlige læringsuligheder. Digitale kompetencer og færdigheder er blevet afgørende for at kunne deltage i samfundet, gøre brug af digitale offentlige tjenester og få adgang til arbejdsmarkedet. **Kommissionen vil fortsætte sin indsats for, at 80 % af de europæiske borgere senest i 2030 har mindst et grundlæggende niveau af digitale færdigheder**, hvilket er en afgørende forudsætning for både nuværende og fremtidige job.

I lyset af den demografiske udvikling bør der lægges særlig vægt på de mest sårbares adgang til langtidspleje. Det gælder navnlig i landdistrikter, som står over for større udfordringer som følge af befolkningens aldring. En bedre adgang til inklusiv, økonomisk overkommelig og god langtidspleje kan have en positiv indvirkning på plejemodtagerne, men denne fattigdomsdimension berører også uformelle omsorgspersoner – hovedsagelig kvinder. Omsorgsforpligtelser begrænser ofte deltagelsen på arbejdsmarkedet, reducerer optjeningen af pension og svækker indkomstsikkerheden. EU har indført særlige instrumenter til støtte for adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet⁽⁴¹⁾. I 2027 vil Kommissionen fremlægge en **europæisk plejeaftale**, som vil udstikke retningen for reformer og investeringer i økonomisk overkommelige plejetjenester af høj kvalitet gennem hele livsforløbet med særligt fokus på personer, der er i risiko for fattigdom, samtidig med at de strukturelle årsager til mangel på arbejdskraft behandles – nemlig jobbenes tiltrækningskraft og kvalitet i plejesektoren.

⁽⁴¹⁾ Kommissionens meddelelse COM(2022) 440 final af 7. september 2022 [om den europæiske plejestrategi](#) og Rådets henstilling 2022/C 476/01 af 8. december 2022 [om adgang til økonomisk overkommelig langtidspleje af høj kvalitet](#).

Ekstreme vejrhændelser som følge af klimaændringer forstyrrer basale tjenester, beskadiger infrastrukturen og kan skubbe sårbare sociale grupper yderligere ud i fattigdom og social udstødelse. Det er afgørende at styrke samfundets modstandsdygtighed over for klimapåvirkninger, som har en uforholdsmæssig stor indvirkning på sårbare husholdninger. Den **kommende europæiske integrerede ramme for modstandsdygtighed over for klimaændringer** vil være en mulighed for at tackle disse udfordringer. Mere generelt viser erfaringerne fra de seneste kriser, hvad angår **beredskab**, at der er behov for at nå ud til og målrette indsatsen mod særligt dårligt stillede befolkningsgrupper og personer, der oplever forskelsbehandling, fattigdom og social udstødelse, med henblik på at forbedre kommunikationen og forebygge desinformation.

3. STYRKELSE AF FORVALTNING OG FINANSIERING SAMT FORBEDRING AF OVERVÅGNINGEN FOR AT REDUCERE OG FOREBYGGE FATTIGDOM

Forvaltning

Bekæmpelse og forebyggelse af fattigdom er et vigtigt fælles ansvar. Kun ved at handle sammen og på alle niveauer kan EU bringes på vejen mod målet om at udrydde fattigdom senest i 2050. Alle offentlige myndigheder og private aktører samt arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer opfordres til at spille deres rolle.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der findes politiske rammer for fattigdomsbekæmpelse på nationalt, regionalt eller lokalt plan, alt efter hvad der er relevant. Stigende fattigdom er en udfordring i alle medlemsstater. I øjeblikket er det kun 22 medlemsstater, der har nationale strategier til bekæmpelse af fattigdom eller lignende strategiske rammer, hvor regionale og lokale myndigheder spiller en central rolle i deres forvaltning og gennemførelse. Kommissionen opfordrer alle medlemsstater til at fremlægge sammenhængende og mere effektive strategier til bekæmpelse af fattigdom og står klar til at støtte medlemsstaterne i deres indsats for at reducere og forebygge fattigdom. **Nye investeringer og reformer skal fattigdomssikres.** Kommissionen støtter brugen af fordelingsmæssige konsekvensanalyser⁽⁴²⁾ i medlemsstaterne og vil, hvor det er muligt, give yderligere retningslinjer for anvendelsen af sådanne analyser i deres nationale budgetrammer.

Sammen med denne strategi fremlægger Kommissionen en **vejledning, der skal hjælpe nationale, regionale og lokale myndigheder med at planlægge og forbedre deres strategier og rammer for fattigdomsbekæmpelse**⁽⁴³⁾. **Principperne for effektive politikker til bekæmpelse af fattigdom** afspejler fattigdommens flerdimensionelle karakter i udformningen af strategier til at bekæmpe og forebygge den, idet alle nødvendige interessenter og forvaltningsniveauer inddrages. De kan anvendes som et struktureret redskab til selvevaluering og planlægning i alle faser af politikcyklussen: fra udarbejdelsen eller ajourføringen af rammer for fattigdomsbekæmpelse til udformningen af reformer og investeringer og gennemgangen af gennemførelsen. Kommissionens tjenestegrene vil støtte deres anvendelse gennem politisk dialog og gensidig læring mellem medlemsstaterne.

⁽⁴²⁾ Kommissionens meddelelse COM(2022) 494 final af 28. september 2022 om bedre vurdering af den fordelingsmæssige virkning af medlemsstaternes politikker.

⁽⁴³⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Principles for effective anti-poverty policies – Supporting national, regional and local authorities in their fight against poverty (SWD(2026) 771).

I erkendelse af, at fattigdom er en stigende og kompleks udfordring, som kræver koordinerede reaktioner, herunder investeringer og lovgivningsmæssige foranstaltninger, opfordrer Kommissionen **medlemsstaterne til at udpege en koordinator for fattigdomsbekæmpelse** på det højeste politiske niveau til at koordinere udviklingen af politiske rammer for fattigdomsbekæmpelse og sikre deres flerdimensionelle karakter. Deres opgave vil være at føre tilsyn med udformningen, gennemførelsen og overvågningen af rammerne med inddragelse af alle relevante ministerier og myndigheder. De vil også støtte regionale og lokale myndigheders gennemførelse af rammerne. Kommissionen vil sammen med de nationale koordinators for fattigdomsbekæmpelse organisere regelmæssig og effektiv udveksling af bedste praksis med hensyn til bekæmpelse af fattigdom ved at støtte gensidig læring, styrke deres samarbejde og fremme evidensbaserede beslutninger.

Inden for rammerne af det europæiske semester vil Kommissionen fortsat give medlemsstaterne vejledning og bidrage til at koordinere relevante nationale politikker. Ved at integrere principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder i semesteret⁽⁴⁴⁾ bidrager den økonomiske forvaltning til social modstandsdygtighed. I forbindelse med semesteret identificeres sociale udfordringer og mangler i nationale sociale beskyttelsessystemer, og der anbefales samtidig hensigtsmæssige politiske tiltag. I hver af de to seneste semestercykluser modtog mere end en tredjedel af medlemsstaterne en landespecifik henstilling vedrørende fattigdom. Det er vigtigt, at medlemsstaterne fremskynder gennemførelsen.

Ud over medlemsstaterne vil Kommissionen samarbejde med andre institutioner og organisationer for at støtte gennemførelsen af strategien. Kommissionen vil navnlig fortsat indgå i en uformel struktureret dialog med Europa-Parlamentet, herunder især med **den tværpolitiske gruppe om bekæmpelse af fattigdom**. Kommissionen vil også nå til enighed om en **fælles handlingsplan med Det Europæiske Regionsudvalg inden udgangen af 2026**, som skal styrke samarbejdet på centrale prioriterede områder såsom tiltag til bekæmpelse af fattigdom på lokalt og regionalt plan. De vil samarbejde om lanceringen af "**EU-prisen for social inklusion**"⁽⁴⁵⁾ for byer og kommuner, så innovative og effektive tiltag, der er gennemført på lokalt plan, kan anerkendes, og peerlæring kan fremmes ved at skabe rammerne for, at byer og kommuner kan udveksle god praksis. Kommissionen og **Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg** vil også inden udgangen af 2026 indgå en **samarbejdsaftale**, der bygger på den eksisterende ramme for ekspertbaseret rådgivningsstøtte, og udveksle bedste praksis til bekæmpelse af fattigdom.

Med udgangspunkt i de positive erfaringer fra høringsprocessen for strategien vil Kommissionen udvide sit **samarbejde med mennesker, der oplever fattigdom**. Den vil etablere et særligt forum for regelmæssigt og på struktureret vis at høre dem om udformningen, gennemførelsen og overvågningen af initiativer, der tager sigte på at bekæmpe fattigdom eller social udstødelse, samt om andre politikområder, der kan påvirke deres liv. Kommissionen vil også fortsat samarbejde med **civilsamfundsorganisationer**⁽⁴⁶⁾ på en struktureret måde for at støtte gennemførelsen af

⁽⁴⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 [om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning \(EF\) nr. 1466/97](#).

⁽⁴⁵⁾ Denne pris vil supplere de allerede eksisterende redskaber, der giver den indsats, som lokale og regionale myndigheder gør, anerkendelse og synlighed i EU.

⁽⁴⁶⁾ Kommissionens meddelelse COM(2025)790 final af 12. november 2025 [om EU-strategien for civilsamfundet](#).

strategien. Samtidig vil **den sociale dialog** fortsat spille en central rolle med hensyn til at finde afbalancerede løsninger som reaktion på ændringer i arbejdslivet⁽⁴⁷⁾.

Finansiering

I lyset af det presserende behov for handling er det afgørende at sikre tilstrækkelig finansiel støtte til bekæmpelse af fattigdom. Offentlig og privat finansiering skal mobiliseres mere effektivt både på EU-plan og nationalt plan for at opskalere foranstaltninger mod fattigdom. Dette omfatter både langsigtede investeringer til forbedring af levering af tjenesteydelser og hurtige nødforanstaltninger til at forhindre, at mennesker bliver ramt af fattigdom, og til at afkorte fattigdomsperioder. I den forbindelse bør der på kort sigt lægges særlig vægt på at finansiere tjenester, der støtter børn i nød i overgangen til voksenlivet (ved at bygge bro mellem den europæiske børnegaranti og ungdomsgarantien), da de bidrager til at bryde overførslen af fattigdom mellem generationer. Dette vil omfatte styrkelse af den tidlige identifikation af børn i risikozonen, udvidelse af mentor- og vejledningsordninger, opsøgende arbejde og andre støtteforanstaltninger. Selv om strategien understreger, at job af høj kvalitet er den bedste vej ud af fattigdom, kræver det desuden stærke og velfinansierede offentlige arbejdsformidlinger at sikre støtte til dem, der er udelukket fra arbejdsmarkedet.

I øjeblikket gør medlemsstaterne brug af de 139 mia. EUR under Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) (2021-2027)⁽⁴⁸⁾. Midtvejsrevisionen af programmerne under samhørighedspolitikken har gjort det muligt for medlemsstaterne at omprogrammere 34,6 mia. EUR i deres samhørighedspolitiske midler for 2021-2027 til EU's mest presserende strategiske prioriteter. Dette har også medført en positiv udvikling med hensyn til kravene i ESF+ om tematisk koncentration, idet de ressourcer, der er afsat til at bekæmpe børnefattigdom, er steget med 5,4 % (yderligere 491 mio. EUR), og de ressourcer, der er afsat til materielle afsavn, er steget med 3,5 % (yderligere 211 mio. EUR). Ud over ESF+ støtter EU bekæmpelsen af fattigdom gennem fondene under samhørighedspolitikken såsom Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Fonden for Retfærdig Omstilling samt andre finansieringsprogrammer såsom Den Sociale Klimafond, InvestEU, genopretnings- og resiliensfaciliteten og instrumentet for teknisk støtte. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre emissionshandelssystem 2 (ETS2) i national ret og indsende deres planer under Den Sociale Klimafond uden ophold, så sårbare husholdninger kan støttes. Kommissionen vil hjælpe medlemsstaterne med at gøre maksimal brug af den tilgængelige EU-finansiering og, hvor det er muligt og i overensstemmelse med medlemsstaternes og regionernes præferencer, omfordele EU-midler til tiltag mod fattigdom, der kan have varig virkning.

Der mobiliseres også betydelige ressourcer gennem genopretnings- og resiliensfaciliteten (med et samlet budget på 577 mia. EUR). Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter allerede reformer og investeringer, som hjælper medlemsstaterne med at bidrage til bekæmpelse og forebyggelse af fattigdom. Disse skal være afsluttet senest den 31. august 2026 i overensstemmelse med de frister, der er fastsat i facilitetens retlige struktur. Dette kan også opnås ved at fremskynde gennemførelsen af relevante foranstaltninger i genopretnings- og resiliensplanerne og ved at gøre god brug af de indikatorer, der er fastsat i Kommissionens meddelelse "NextGenerationEU – Frem

⁽⁴⁷⁾ Kommissionens meddelelse COM(2023) 40 final af 25. januar 2023 [om styrkelse af den sociale dialog i Den Europæiske Union](#): udnyttelse af dens fulde potentiale til at sikre retfærdige omstillinger.

⁽⁴⁸⁾ Af de 142 mia. EUR kommer 95,1 mia. EUR fra EU-budgettet.

mod 2026", hvor det er muligt inden for gennemførelsesfristen for faciliteten (31. august 2026)⁽⁴⁹⁾.

I Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme 2028-2034 afsættes mindst 14 % af de nationale og regionale partnerskabsplaner til sociale mål. Medlemsstaterne opfordres til at koncentrere deres ressourcer om fire typer sociale foranstaltninger: social inklusion, fødevarhjælp eller grundlæggende materiel bistand, bekæmpelse af børnefattigdom og gennemførelse af den europæiske børnegaranti, bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed og gennemførelse af ungdomsgarantien. Den foreslåede EU-facilitet vil gøre det muligt fortsat at støtte mikrofinansiering og finansiering af socialøkonomiske virksomheder gennem en budgetgarantimekanisme, ligesom det sker under det nuværende InvestEU-område for sociale investeringer og færdigheder.

Som led i vores fælles ansvar for at bekæmpe og forebygge fattigdom kan den private sektor yde et væsentligt bidrag og træffe yderligere foranstaltninger til at tackle multidimensionel fattigdom i EU. Virksomheder, filantropiske organisationer og investorer kan i høj grad supplere offentlige ressourcer og bidrage til at opskalere innovative løsninger til bekæmpelse af fattigdom, hvilket fører til bedre velfærd og flere muligheder for alle i samfundet samt større velstand og konkurrenceevne. For at gøre det lettere at rette private investeringer mod sociale mål er relevante standarder, begreber og metoder vigtige. Kommissionen vil i samarbejde med OECD undersøge, om der skal etableres en frivillig markedsdrevet ramme for investerbare mål. Dette vil hjælpe investorer med konsekvent og fleksibelt at udforme, vurdere og sammenligne investeringsstrategier.

I 2026, omkring den internationale dag for afskaffelse af fattigdom (17. oktober), vil Kommissionen lancere **en koalition mod fattigdom, der samler socialt ansvarlige virksomheder og filantropiske organisationer.** Koalitionen vil fungere som en europæisk platform for samarbejde og gensidig læring og tilskynde private virksomheder og velgørenhedsorganisationer til at bidrage til at forebygge og reducere fattigdom og til at øge engagementet hos relevante interessenter, så der skabes en meningsfuld social virkning. Koalitionens partnere vil underskrive et charter, der fastsætter fælles principper og handlinger for virksomheder i alle størrelser til støtte for bekæmpelse af fattigdom. De vil også afgive specifikke tilsagn, f.eks. om at levere varer og tjenesteydelser, gennemføre projekter for social inklusion i de lokalsamfund, hvor de opererer, eller støtte integration og beskæftigelse af bestemte grupper, såsom sårbare unge.

Kommissionen vil fortsat styrke sit samarbejde med multilaterale investeringsbanker for at mobilisere finansiering til tiltag mod fattigdom. Den Europæiske Investeringsbank-Gruppe (EIB-Gruppen) støtter inkluderende vækst ved at finansiere social infrastruktur og væsentlige tjenester, som gør det muligt for mennesker at deltage fuldt ud i samfundet og økonomien. Fremadrettet sigter **EIB-Gruppen mod at finansiere nye investeringer i social infrastruktur for ca. 22 mia. EUR i perioden 2026-2027,** hvilket vil styrke dens bidrag til lige muligheder og fælles velstand i hele Europa. Kommissionen vil fortsat samarbejde med EIB-Gruppen om at støtte investeringer, der afspejler anvendelsesområdet for EU's strategi for bekæmpelse af fattigdom samt den europæiske børnegaranti. Desuden vil Europarådets Udviklingsbank (CEB), som har et

⁽⁴⁹⁾ Som et instrument, der er udformet til at tackle de negative konsekvenser af covid-19-krisen i Unionen, og som understøttes af ekstraordinære og midlertidige supplerende midler, blev genopretnings- og resiliensfaciliteten oprettet med meget strenge tidsfrister, der ikke kan fraviges, som de er fastsat i EURI-forordningen, forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og afgørelsen om egne indtægter.

udelukkende socialt mandat og fokus på sårbare mennesker og personer, der er i risiko for socioøkonomisk udstødelse, fortsat støtte investeringer i menneskelig kapital, inkluderende og modstandsdygtige levemiljøer, adgang til finansiering og jobskabelse med omkring 3 mia. EUR om året blandt dens EU-medlemmer på grundlag af de nuværende udlånsvolumener. EU styrker det strategiske samarbejde med CEB, og med henblik herpå vedtog Kommissionen i 2026 et forslag om, at EU bliver aktionær i CEB. Kommissionen og CEB vil arbejde hen imod **senest i 2027 at etablere en fælles samarbejdsramme for at styrke investeringer til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse i EU.**

Overvågning

Målingen af fattigdom og social udstødelse i EU afspejler deres flerdimensionelle og systemiske karakter. EU's overordnede indikator for risikoen for fattigdom eller social udstødelse (AROPE) omfatter tre dimensioner⁽⁵⁰⁾: indkomstfattigdom, afsavn med hensyn til adgang til varer og tjenesteydelser⁽⁵¹⁾ og lav arbejdsintensitet.

Kommissionen vil fortsat overvåge fremskridtene hen imod EU's 2030-mål. Bekæmpelse af fattigdom kræver databaseret og evidensbaseret politikudformning, understøttet af sammenlignelige indikatorer af høj kvalitet. Den hurtige udvikling, som forværres af leveomkostningerne, samt betydelige forskydninger på arbejdsmarkedet og i arbejdsstyrken kræver bedre forudseenhed og mere solid dokumentation, som bliver tilgængelig hurtigere. Med henblik herpå vil Kommissionen forbedre overvågningen af fattigdom og **foreslå nye indikatorer til at måle indvirkningen af aspekter vedrørende økonomisk overkommelighed på fattigdom med henblik på at få dem vedtaget senest i 2028** og fastlægge et solidt overvågningsgrundlag for fremskridtene hen imod 2050-ambitionen. Formålet er at forbedre aktualiteten og fuldstændigheden af fattigdomsrelaterede data, herunder ved at udbygge målingen af materielle afsavn og standardisere den på EU-plan, og at undersøge andre tilgange til at måle både økonomisk overkommelighed og alvorlig fattigdom samt at få mere detaljerede indikatorer for territoriale forskelle. Hvis der opnås enighed med Rådet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerpolitik) (EPSCO-Rådet) og dets rådgivende udvalg, kan dette også føre til en revision af de relaterede indikatorer i den sociale resultattavle med henblik på at styrke den relevante analyse i rammen for social konvergens. Dette nye sæt indikatorer vil afspejle forskellige dimensioner af fattigdom samt økonomisk overkommelighed, såsom adgang til basale varer og tjenesteydelser, der er nødvendige for et anstændigt liv, samt købekraft, formue og gæld.

Kommissionen er rede til at støtte **Udvalget for Social Beskyttelse**, og, hvor det er relevant, Beskæftigelsesudvalget, således at de kan bidrage til overvågningen af strategien og fungere som et forum for udveksling mellem medlemsstaterne og med Kommissionen, samtidig med at man er opmærksom på ikke at skabe unødvendige administrative byrder.

I det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne strategi, gennemgås fremskridtene i bekæmpelsen af fattigdom i EU med henblik på 2050-

⁽⁵⁰⁾ EU's overordnede indikator til overvågning af risikoen for fattigdom eller social udstødelse omfatter tre dimensioner: relativ indkomstfattigdom (en samlet disponibel indkomst på under 60 % af den nationale median), alvorlige materielle og sociale afsavn (ikke at have råd til basale varer og tjenesteydelser, der anses for nødvendige for et værdigt liv) og meget lav arbejdsintensitet (det samlede arbejdsomfang er mindre end 20 % af det samlede kombinerede arbejdstidspotentiale ved fuldtidsarbejde).

⁽⁵¹⁾ Dette svarer til andelen af befolkningen, der oplever en ufrivillig mangel på mindst syv af 13 afsavnselementer, som er beskrevet i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene "Poverty in the EU – key trends and policies" (SWD(2026) 770).

målet⁽⁵²⁾. Det videre fælles arbejde med Udvalget for Social Beskyttelse vil omfatte stresstest af modstandsdygtigheden i medlemsstaternes sociale beskyttelsessystemer, når de udsættes for potentielle chok.

Globale tiltag

På globalt plan understreger EU's indsats, at bekæmpelse af fattigdom på verdensplan er afgørende for fælles velstand, global sikkerhed og stabilitet. EU har længe været førende på verdensplan i arbejdet med verdensmål 1 om at afskaffe fattigdom i alle dens former. Dette tilsagn afspejles i de mere end 26,6 mia. EUR, der er afsat direkte til dette verdensmål, samt i det bredere omfang af EU-finansieret officiel udviklingsbistand (ODA), hvor alle verdensmålene understøtter fattigdomsbekæmpelse. Kommissionen vil fortsætte samarbejdet med De Forenede Nationer om gennemførelsen af verdensmålene.

EU's udvidelsesproces er en vigtig drivkraft for social inklusion, beskæftigelse og fattigdomsbekæmpelse i kandidatlande og potentielle kandidatlande, samtidig med at den forbereder dem på EU-medlemskab. Desuden skal EU's arbejde for at bekæmpe fattigdom i kandidatlande og potentielle kandidatlande ses som en strategisk investering i deres samfund, i deres fremtidige integration og i det indre markedes konkurrenceevne. EU-støtten kanaliseres hovedsagelig gennem instrumentet til førtiltrædelsesbistand, og målrettede foranstaltninger indgår under reformdagsordenen for Vestbalkan, Moldova og Ukraine.

4. KONKLUSION

Det er mere presserende end nogensinde at handle for at forebygge og bekæmpe fattigdom. Udfordringen forude er enorm. Der er behov for en målrettet, resolut og fælles indsats for at bidrage til at beskytte dem, der lever i fattigdom, og forhindre, at andre bliver ramt af fattigdom, i en situation med stigende leveomkostninger og nød. Det betyder, at man skal sikre, at **hver person har mulighed for at leve et værdigt liv** og få adgang til job af høj kvalitet, økonomisk overkommelige boliger samt basale varer og væsentlige tjenesteydelser af høj kvalitet til en overkommelig pris. Alle bør også sættes i stand til at drage fordel af de muligheder, der følger af den grønne og den digitale omstilling, og diskrimination og stigmatisering bør bekæmpes, så ingen udelukkes fra at blive integreret i samfundet og økonomien.

Denne strategi angiver vejen til at komme nærmere EU's fattigdomsbekæmpelsesmål for 2030 og til at bidrage til at udrydde fattigdom senest i 2050. Desuden fremlægges der EU-værktøjer til støtte for medlemsstaterne og interessenterne, så de kan optrappe deres indsats og gå videre sammen på en koordineret måde. Effektiv bekæmpelse af fattigdom og sikring af, at det at leve i EU er ensbetydende med at leve i værdighed, kræver stor ambition. EU skal fremskynde og samle indsatsen på alle niveauer, både blandt offentlige og private aktører, og gennemføre en sammenhængende strategi med stærk inddragelse af civilsamfundet og mennesker, der oplever fattigdom. Kun på denne måde vil vi bidrage til at forbedre situationen i dag, bane vejen for en bedre fremtid, bryde overførslen af fattigdom og ugunstige vilkår mellem generationer og bidrage til at skabe et EU uden fattigdom senest i 2050.

⁽⁵²⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Poverty in the EU – key trends and policies (SWD(2026) 770).

Bilag: Liste over nye initiativer, der indgår i EU-strategien for bekæmpelse af fattigdom

Initiativ	Dato
1. FORANSTALTNINGER TIL AT BEKÆMPE FATTIGDOM I ALLE ALDERSGRUPPER	
Meddelelsen "Hvordan man bryder børnefattigdommens onde cirkel – styrkelse af den europæiske børnegaranti"	Sammen med EU-strategien for bekæmpelse af fattigdom
Iværksættelse af første fase af høringen af de europæiske arbejdsmarkedsparter for at indhente deres synspunkter om den mulige retning for en indsats på EU-plan til støtte for aktivering af personer, der er udelukket fra arbejdsmarkedet, og ligestilling mellem kvinder og mænd med hensyn til muligheder på arbejdsmarkedet	2026
Henstilling fra Kommissionen med evidensbaseret politisk vejledning til at forebygge og bekæmpe fattigdom blandt personer i beskæftigelse i Den Europæiske Union efterfulgt af målrettede strukturerede drøftelser med medlemsstaterne	2027
Rapport om håndhævelsen af direktivet om passende mindstelønninger efterfulgt af gensidige læringsaktiviteter	2026 og løbende
Kompendium over bedste praksis til at afhjælpe manglende udnyttelse af ydelser	2027
Udveksling på højt plan om integrerede politikker for en værdig alderdom	2027
2. FORANSTALTNINGER TIL HÅNDTERING AF HORISONTALE UDFORDRINGER, DER FORVÆRRER FATTIGDOMMEN	
Forslag til Rådets henstilling om bekæmpelse af udelukkelse fra boligmarkedet	Sammen med EU-strategien for bekæmpelse af fattigdom
Ajourføring af Udvalget for Social Beskyttelses frivillige europæiske kvalitetsramme	Efter aftale med udvalget
Ajourføring af Kommissionens rapport fra 2023 om adgang til basale tjenester	2027
Forslag til Rådets henstilling om lettere og integreret adgang til tjenester	2027
3. STYRKELSE AF FORVALTNING OG FINANSIERING SAMT FORBEDRING AF OVERVÅGNINGEN FOR AT REDUCERE OG FOREBYGGE FATTIGDOM	
Principper for effektive politikker til bekæmpelse af fattigdom	Sammen med EU-strategien for

	bekæmpelse af fattigdom
Indgåelse af en samarbejdsaftale med Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og en fælles handlingsplan med Det Europæiske Regionsudvalg om foranstaltninger til støtte for bekæmpelsen af fattigdom	2026
EU-prisen for social inklusion	Igangsættes i 2027
Koalition mod fattigdom med den private sektor og filantropiske organisationer	Igangsættes i 2026
Struktureret dialog med personer, der oplever fattigdom	Igangsættes i 2027
Nye fattigdomsindikatorer	2028